REPUBLICA MOLDOVA
Mun. UNGHENI
Judecătoria UNGHENI

HOTĂRÂRE JUDECĂTOREASCĂ
(dispozitiv)

13 martie 2026

În cauza civilă nr. 2-2562/2025 *(nr. electronic – 2 – 25147722 – 51 – 2 - 20102025),*
având ca obiect cererea de chemare în judecată acceptată în procedură contencioasă, care privește pe

Alexei PODOROGHIN (reclamant)

împotriva

Ministerul Justiției al Republicii Moldova (pârât)

cu participarea intervenientului accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova

- *privind repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și procuraturii • compensarea cheltuielilor de judecată;*

JUDECĂTORIA UNGHENI, în numele căreia examinează judecătorul specializat în materie civilă:

Președintele ședinței: Constantin CHILIAN, *judecător*
și Tatiana CHIORESCU, *grefier de ședință*,

- *a constatat* că (a) pârâtul a solicitat respingerea acțiunii în baza referinței, iar (b) intervenientul accesoriu nu a depus referință sau dovezi, însă reprezentantul său a cerut respingerea acțiunii;
- *a stabilit* dezbaterile judiciare în ședință de judecată publică, desfășurată oral în limba română la 28 ianuarie, 11 și 27 februarie 2026, cu participarea:
  - Reprezentantul reclamantului, avocatul Vasile LUPU;
  - Reprezentantul intervenientului accesoriu, dl Maxim CIUGUREANU (28 ianuarie și 11 februarie);

  și a continuat examinarea în lipsa următorilor participanți înștiințați legal, *deoarece*:
  - Pârâtul Ministerul Justiției al Republicii Moldova a cerut examinarea cauzei în lipsă;
  - Reclamantul Alexei PODOROGHIN a acceptat să fie reprezentat de avocat, fără a fi prezent în ședință;

- *a prezentat* raportul asupra cauzei și a clarificat, cu participarea avocatului și reprezentantului intervenientului accesoriu, circumstanțele importante; *a analizat* explicațiile scrise de reclamant și pârât; *a luat cunoștință* de înscrisuri;
- *a aplicat*, *în principiu*, următoarele dispoziții legale:
  - art. 3 lit. a) și c), art. 6 lit. b), art. 10 și art. 11 alin. (1) – (3) din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998
  - art. 94 alin. (1), 96 alin. (1) și (1^1), art. 236 din Codul de procedură civilă;
- *a amânat* deliberarea și adoptarea hotărârii pentru 10 și, după caz, 13 martie 2026, în condițiile art. 236 alin. (1) din Codul de procedură civilă; *în urma căreia*

pronunță dispozitivul prezentei hotărâri, care a fost adoptat la aceeași dată:

În numele LEGII,
instanța de judecată

1. *Admite parțial* acțiunea civilă intentată de către ***reclamantul*** **Alexei PODOROGHIN** ***** împotriva ***pârâtului*** **Ministerul Justiției al Republicii Moldova**.
2. *Hotărăște că pârâtul* Ministerul Justiției al Republicii Moldova este obligat să plătească *reclamantului* Alexei PODOROGHIN suma bănească în mărime de

   a) 60.000 (șaizeci de mii) de lei, pentru prejudiciul moral cauzat în urma scoaterii reclamantului de sub urmărire penală pe temei de reabilitare.
3. *Respinge* restul sumei cerute cu titlu de prejudiciu moral.
4. *Hotărăște că* pârâtul Ministerul Justiției al Republicii Moldova este obligat să plătească reclamantului Alexei PODOROGHIN suma bănească în mărime de

   a) **200 (două sute) de lei,** în ceea ce privește taxa de timbru achitată la depunerea prezentei cereri;

   b) **5.000 (cinci mii) de lei** cu titlu de compensare pentru cheltuielile de asistență juridică achitate avocatului, fiind necesare și rezonabile ca mărime. *Respinge* restul sumei cu acest titlu, deoarece reclamantul nu a prezentat o listă detaliată a acțiunilor efectuate pe cauza dată (*vezi* nr. 1ra – 296/2024 din 4 decembrie 2025, para. 66 - 67).
5. *Constată că* pârâtul nu poate fi obligat să plătească taxa de stat în folosul bugetului de stat, *deoarece* este scutit de la plata taxei de stat prin efectul Legii.
6. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel NORD în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Hotărârea judecătorească se expediază participanților și se publică pe– „https://jun.instante.justice.md/”.

Fiecare participant are dreptul de a solicita întocmirea hotărârii integrale, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii. Termenul de 30 de zile este un termen de decădere.

Constantin CHILIAN
judecător _____

În cauza civilă nr. 2-2562/2025 *(nr. electronic – 2 – 25147722 – 51 – 2 - 20102025),*
având ca obiect cererea de chemare în judecată de mai sus,

JUDECĂTORIA UNGHENI,
în numele căreia examinează judecătorul specializat în materie civilă:
Constantin CHILIAN, *judecător*

În conformitate cu art. 236 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în urma deliberării, președintele ședinței [pronunță dispozitivul hotărârii] și explică succint motivele hotărârii (...).

Pentru a respecta această obligație, voi explica *pe scurt* motivele principale care au stat la baza hotărârii date, pentru a înțelege cum am analizat dovezile și am aplicat legea. Vreau să menționez că aceste motive, împreună cu alte argumente, vor fi detaliate în motivarea scrisă a hotărârii, dacă va fi cerută.

Părțile au acceptat și nu contestă faptul că reclamantul a avut calitate de bănuit/învinuit în perioada 25 octombrie 2018 – 29 noiembrie 2022, fiind scos de sub urmărire penală pe temei de reabilitare. Totuși, pârâtul consideră că răspunderea statului apare atunci când există întrunirea cumulativă a temeiurilor indicate în art. 3 și 6 din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998. Astfel, problema *centrală* este una juridică, respectiv ce efecte produce, potrivit legii, situația de fapt de mai sus. În consecință, instanța se va concentra asupra interpretării și aplicării normei de drept civil care prevede răspunderea statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală și ale procuraturii.

Pe baza probelor administrate, instanța de judecată reține următoarele:

a) Este adevărat că art. 6 și art. 10 din Legea nr. 1545/1998 nu pot funcționa independent de art. 3 din același act normativ. Pe de altă parte, *noțiunea de tragere la răspundere penală* prevăzută de art. 3 litera a) acoperă întreaga procedură de acuzare, nu doar decizia de condamnare [care e prevăzută separat la lit. b)]. Mai mult, Legea nr. 1545/1998 a fost adoptată *înaintea* Codului penal actual. În Codul penal vechi nu era noțiunea de „răspundere penală". Or, interpretarea restrictivă a pârâtului golește de sens întreaga lege. Dacă art. 3 protejează exclusiv persoanele condamnate definitiv, atunci toți cetățenii reabilitați în faza de urmărire penală rămân fără nicio formă de protecție. Totodată, această *contradicție* demonstrează clar că Legea 1545/1998 folosește o definiție mult mai largă pentru a proteja victimele erorilor judiciare sau organelor de urmărire.

b) În continuare, actul de reabilitare prevăzut de art. 6 lit. b) confirmă că statul a greșit în instrumentarea cauzei. Cu alte cuvinte, legislatorul a dorit să evite obligarea persoanei reabilitate *să demonstreze din nou* ilegalitatea urmăririi penale. Nu este necesar ca reclamantul să demonstreze suplimentar existența unei acțiuni ilicite distincte; iar reabilitarea presupune caracterul nejustificat al tragerii la răspundere penală. *O altă interpretare ar face teoretic și inutil art. 6.* Prin urmare, art. 6 stabilește dreptul persoanei, iar art. 3 descrie tipul de prejudiciu care trebuie reparat.

c) În mod concret, reclamantul a fost supus urmăririi penale și a fost internat pentru expertiză psihiatrică în staționar, fiind scos de sub urmărire penală pe temei de reabilitare (art. 3 lit. a) și c). Pe această cale, reclamantul are dreptul la repararea prejudiciului moral.

d) Reclamantul are sarcină să dovedească mărimea despăgubirii (decizia CSJ nr. 2ra-700/2023, para. 46, 48, 51). Astfel, suma cerută [300.000 de lei] a fost *redusă* în funcție de *(i)* pe de o parte, reclamantul nu a prezentat practică judiciară privind nivelul despăgubirilor acordat în mod general în cauza comparabile. De exemplu, în cauza David (2007), CtEDO a acordat prejudiciu moral de 4.000 de EUR, în condiția în care acesta și-a dat consimțământul inițial pentru spitalizare. Practica prezentată de pârât (nr. 1 și nr. 2) este diferită de cauza concretă. Astfel, această mărime va fi reperul maxim; *(ii)* pe de altă parte, s-a ținut de particularitățile cazului, în special (a) reclamantul a fost acuzat de o infracțiune mai puțin gravă; (b) pârâtul nu a putut justifica în niciun fel necesitatea internării forțate timp de 30 de zile și nici durata excesivă de 4 ani a urmăririi penale (2017-2022). Mai exact, autoritățile au prelungit urmărirea, deși dețineau încă din 23 ianuarie 2019 declarațiile martorului pe baza căruia au scos reclamantul de sub urmărire; (c) organul de urmărire nu a aplicat alte măsuri; (d) reclamantul nu a demonstrat că problemele de sănătate au apărut la punerea sub acuzarea, totuși au fost acceptate argumentele acestuia referitor la acutizarea lor și suferințele psihice îndelungate.